

Menschen bei Nacht

Rainer Maria Rilke

Die Nächte sind nicht für die Menge gemacht.
Von deinem Nachbar trennt dich die Nacht,
und du sollst ihn nicht suchen trotzdem.
Und machst du nachts deine Stube licht,
um Menschen zu schauen ins Angesicht,
so musst du bedenken: wem.

Die Menschen sind furchtbar vom Licht entstellt,
das von ihren Gesichtern träuft,
und haben sie nachts sich zusammengesellt,
so schaust du eine wankende Welt
durcheinandergehäuft.
Auf ihren Stirnen hat gelber Schein
alle Gedanken verdrängt,
in ihren Blicken flackert der Wein,
an ihren Händen hängt
die schwere Gebärde, mit der sie sich
bei ihren Gesprächen verstehen;
und dabei sagen sie: Ich und Ich
und meinen: Irgendwen.

Lidé v noci

Rainer Maria Rilke

Plášť noci není pro dva šitý
samotu halí skrývá do ulity
z níž není radno vyjít ven
A kdo by světlo vzal ať vidí
tváře těch kolem druhých lidí
musí si rozvážit: koho jen

Jsou lidé světlem znetvořeni
jež po tváři se plíží jich
v čas noci když se sejdou není
z nich víc než stín a potácení
ve změti kontur mráкотných
Na jejich čele žlutý svit
všechny myšlenky plaší
žhne pohled vínem přiořit
ruka se v posunku vznáší
jímž každý pro slova svá váhavá
o pochopení prosí
a přitom říkají: Já a Já
a míní: Kohosi